

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

У нетрах
ТЕМНОЛІСУ
ХРОНІКИ СВІТОКРАЮ

Дол Стюарт
Кріс Рідел

Тернопіль
“Навчальна книга – Богдан”
2004

· ВСТУП ·

алеко-далеко звідси, звівшись над прірвою, мов ніс велетенського кам'яного корабля над хвилями, розкинувся Світокрай. Із самого краєчка земної тверді, з кам'яного обриву, стрімкою течією вниз рине водяний потік.

Річка в цьому місці повновода і бурхлива, її води з гуркотом спадають у розвировану туманну безодню. Важко навіть уявити, що вона, тут така широченна, гуркітлива та велична, могла б деінде виглядати інакше. Однак і верхоріччя Крайріки не менш дивовижні.

Джерело, яке дає початок річці, лежить далеко в нетрях темного, похмурого Темнолісу. Крихітний ручай, пробиваючись із-під землі, спочатку вщерть заповнює маленьку загату, а потім стікає вниз тоненькою цівкою і біжить по вимощеному рінню, з лікоть завширшки, річищі. Невеличкий сам собою, на тлі величного Темнолісу потічок цей виглядає ще меншим.

Похмурий і до кінця не звіданий Темноліс — суворе й небезпечне місце для тих, хто вважає його за свою домівку. А таких тут чимало. Під його високим верховіттям, крізь яке просмикується сонячне світло та вихлюпується на землю місячне сяйво, знайшли притулок лісові тролі, живолупи, бражні гобліни-медоїди, неповороткі та сварливі мегери-печерниці — годі й полічити всі лісові племена та чудернацькі спільноти.

ДУБ-КРИВАВНИК

початку Живчика просто щось залоскотало, і він не прокидаючись відмахнувся від непроханого гостя. Мляво ляснувши себе по губах, хлопець повернувся на бока. Скоцюрбившись на купі листя, Живчик видавався крихітним і безборонним.

Те, що лоскотало Живчика, було довге, тонке і гнучке. Щойно Живчик знову поринув у сон, як воно почало крутитися перед самим його носом. З кожним Живчиковим видихом воно ніжилося і звивалось у теплих струменях повітря. Аж ось воно кинулося вперед і заходилося обмацувати шкіру навколо Живчикових губів.

Той сонно щось пробуркотів і провів рукою по губах. Тоді оте гнучке “щось”, обминаючи довгі Живчикові пальці, подерлося в теплий темний отвір над губами.

Живчик сів рівно, наче палицю проковтнув, сну як не було. Шалено гупало серце. Щось лазило йому в лівій ніздрі!

Він ухопив себе за носа і так його стис, аж сльози на очах виступили. Раптом оте казна-що дернуло по м'якій перетинці усередині носа й вилізло геть. Живчик зморщився і від болю аж очі замружив. Серце гупало так, що здавалось, от-от вискочить. Що воно за проява? Що це могло бути? Страх і цікавість боролися у Живчиковій душі.

Насилу перемігши себе, Живчик трохи розплющив одне око. Догледівши спалах смарагдово-зеленого кольору, він приготувався

до найгіршого і порачкував задки. Та ба, зразу ж послизнувся, ноги подалися вперед, і хлопець пішов у затоки на ліктях. Він пильно вдивлявся у сірюву нового ранку. Оте гнучке зелене “щось” не рухалося.

— Ну й дурень же я! — вигукнув Живчик. — Та це ж звичайна гусінь.

Задерши голову, хлопець утопив очі в лісові крони над собою. Крізь темне листя було видно, як небо змінило свій брунатний колір на червоний. Повітря було тепле, а п’яти Живчика — мокрі від вранішньої роси Темнолісу. Час рушати далі.

Живчик саме підвівся з землі і обтрушував волорогове хутро від листя та гілля, коли — ляс! — повітря розітнув різкий звук, ніби хвисьнули батогом. Живчик завмер і, холонучи від жаху, дивився, як смарагдово-зелена гусінь поповзла до нього, обплела його випростаний зап’ясток раз, удруге, втретє.

— А-а-а! — залементував він, коли гострі шпичаки вп’ялися йому в шкіру, і вилаяв себе за втрату пильності.

Бо оте гнучке зелене “щось” аж ніяк не було гусінню. То був повій-мацак, смарагдовий кінчик довгої і всіяної шипухами лозини, яка звивалась між деревами, наче змія, шукаючи собі якоїсь теплокровної здобичі. Живчик потрапив просто в обійми кровожерної смоляної лози.

ЗМІСТ

Вступ	7
Розділ перший. Хижа Деревохватів	11
Розділ другий. Летючий хробак	31
Розділ третій. Живолупи	47
Розділ четвертий. Кісткоглав	63
Розділ п'ятий. Дуб-кривавник	73
Розділ шостий. Колонія бражних гоблінів	81
Розділ сьомий. Веретенники та молочинки	93
Розділ восьмий. Блукай-бурмило	109
Розділ дев'ятий. Гнилесмок	125
Розділ десятий. Мегери-печерниці	143
Розділ одинадцятий. Вишкрібок, роздебендя і чар-серце	165
Розділ дванадцятий. Повітряні пірати	179
Розділ тринадцятий. Темнолесник	205
Розділ чотирнадцятий. За Темнолісом	225

Ця книга — в традиції Толкіна та Террі Пратчетта.
Написана із надзвичайною елегантністю
та приголомшливо ілюстрована.
The Sunday Times

Для дітей, котрі прочитали про Гаррі Поттера
і хочуть пізнавати новий світ...
The Mail on Sunday

Це більше, ніж читання: книга зваблює
і забирає читача...
www.amazon.com

Книга насичена яскравими образами
та незабутніми пригодами.
У ній відчувається легка присутність Льюїса Керола.
The Observer